

Kehitystyö vaatii uskallusta ja osaamista

Hämeenlinnalainen Tauno Tolppa tietää harvinaisen tarkasti suomalaisen puunkorjuun koneellistamisen alkuvaiheet. Jo 50-luvulla Tolppa oli kehittämässä metsänhoidon koneellistamista ja ehtipä mies olla reilun vuoden Suomen ensimmäisenä moottorisahakouluttajanakin.

Myönteisen yllätyksen Tauno Tolppa koki 50-luvun lopulla, kun Tapion Konetoimiston vetäjänä aloittanut Jaakko Piironen kutsui hänet töihin. Alkuun työ oli lähinnä metsäojitusten ja metsäautoteiden teettämistä. Mutta heti 1960-luvun alussa päätettiin kokeilla puun metsäkuljetuksen koneellistamista.

Ajokoneilla alkuun

Tapion Konetoimisto toimi seitsemän vuotta, jonka jälkeen Tapio ja muutamat pankit päättivät perustaa Metsäpalvelu Oy:n, jonka työpäällikkönä Tauno Tolppa jatkoi. Metsäpalvelun aikana toden teolla harjoiteltiin konehommaa, mutta hakkuun koneellistamista aloiteltiin vasta 1960-luvun puolenvälin jälkeen. Ruotsi oli tässäkin asiassa edelläkävijä.

Varsin pian myös Suomessa valmistettiin muutamia tekokoneita. Taitavat sepät tekivät yksittäiskappaleita, joita sitten yhdessä ideoimalla paranneltiin ja kehitettiin. Metsäpalvelu toimi seitsemän vuotta, jonka jälkeen kehittämistä varten perustetun yrityksen katsottiin tehneen työnsä.

- Metsäpalvelun purkautumisvaiheessa vuonna 1970 olin yhtiössä työpäällikkönä. Kokosin konetyöstä kiinnostunutta porukkaa ja esitin osakeyhtiön perustamista. Niin me sitten ostimme yrityksen puunkorjuukoneet perustettavan Metsäkonepalvelu osakeyhtiön nimiin, Tauno Tolppa muistelee liki 45 vuoden takaista yrittäjäksi ryhtymistään.

Harvesterit kasvun kannustajina

Hankitut koneet siirrettiin lähemmäksi yrityksen kotipaikkana alkuun ollutta Ruovettä. Varsin pian Metsäkonepalvelun kotipaikaksi tuli kuitenkin Hämeenlinna. Kolmen vuoden kuluttua yrityksen perustamisesta hankittiin ensimmäinen Kockumin liukupuomimoto. Kokemukset koneesta olivat erittäin myönteisiä ja samanlaisia motoja hankittiin kaikkiaan kolme. Taunon arvion mukaan mainioiksi osoittautuneet koneet antoivat Metsäkonepalvelun kehittämiseksi voimallisen sysäyksen.

- Hakkuukoneiden tulo piristi toimintaa, mutta kilpailutilanne oli hieman erilainen kuin nyt. Mehän kisasimme metsureiden kanssa samoista leimikoista. Metsäkonepalvelu lähti tyhjältä liikkeelle ja taloudenpidossa vaadittiin tarkkuutta. Metsäpalvelun tappiollinen toiminta opetti minulle monia tärkeitä asioita metsäkonepuolen taloudenpidosta, Tauno Tolppa muistelee.

1980-luvulla yritys valmisti itse kuusi häntämotoa ja neljä kouramotoa Kockum 850:n päälle. Syy omaan valmistukseen päätymisessä oli yksinkertainen. Markkinoilla ei ollut yritykselle soveliaista hyvää tekokonetta. Koneet tehtiin noin 10 000 tuntia ajettujen kuormatraktoreiden päälle. Hakkuutyössä nämä sitten palvelivat jopa yli 20 000 tuntia eli kaikkiaan koneet jylläsivät Metsäkonepalvelulle yli 30 000 tuntia.

Suurin ja viisaimmaksi osoittautunut harppaus tekokoneiden kohdalla tapahtui silloin, kun huomattiin, että niitä ei kannata rakentaa vanhan ajokoneen alustalle. Uusi, varta vasten puun kaatoon ja karsintaan tarkoitettu kone oli kaikin puolin parempi ja kustannustehokkaampi.

Yhteistä edunvalvontaa

Metsäkonepalvelun kehittämisen ja kasvattamisen lisäksi Tauno Tolppa on ehtinyt olla mukana myös järjestötoiminnassa. Erityisen merkittävänä hän kokee toimimisen Koneyrittäjien liiton johtotehtävissä ja urakkasopimusneuvottelujen työryhmissä.

Tolppa kertoo, että Martin Lillandtin ja jäsenistön vahvalla tuella Koneyrittäjien liitosta tehtiin luja koneyrittäjien etujärjestö.

Tolppa seuraa yhä edelleen alan kehitystä tarkasti. Metsäkonepalvelun koko ja hyvä maine ovat taanneet kuskien riittävyden. Suomen lisäksi Metsäkonepalvelulla on tytäryhtiö Ruotsissa. Tällä hetkellä yhtiön puunkorjuu Ruotsi mukaan luettuna on 1,2 miljoonan kuution luokkaa vuodessa.

- Minä näen Metsäkonepalvelun merkityksen mittavan puunkorjuun lisäksi myös siinä, että annoimme reippaan sysäyksen koko Suomen koneellisen puunkorjuu kehitykselle. Ja se on ollut erittäin mieluista asia, että poikani Timo jatkaa työtäni. Kolmas sukupolvi on myös vahvasti mukana, sillä Timon poika Teemu on jatkamassa perinnettä. Eli kelpaa tässä nyt vapaaherran päiviä viettää, iloitsee Tauno Tolppa lopuksi.